

Letter to Editor

Iranian Mental Health Researchers & Predatory Journals

Syed Mohammad Hossein Mahmoodi¹ , *Amir Hossein Jalali Nadoushan¹

1. Mental Health Research Center, Tehran Institute of Psychiatry, School of Behavioral Sciences and Mental Health, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Citation Mahmoodi S, Jalali Nadoushan A. [Iranian Mental Health Researchers & Predatory Journals (Persian)]. Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology. 2020; 26(2):260-263. <http://dx.doi.org/10.32598/ijpcp.26.2.1312.1>

 <http://dx.doi.org/10.32598/ijpcp.26.2.1312.1>

Predatory journals exploit open access publication method; they do not carry out the peer review process and editorial assessment properly and publish unassessed articles for financial gain. According to a recent investigation published in the Lancet Psychiatry Journal, about 20% of authors or co-authors of articles published in predatory psychiatric journals have been Iranian. This substantial contribution needs attention and seems to be compatible with previous studies inspecting involvement of other academics from Iran in predatory publications.

Key words: Predatory journals, Iranian mental health researchers, Open access journals

■ ■
*** Corresponding Author:**

Amir Hossein Jalali Nadoushan, PhD.

Address: Mental Health Research Center, Tehran Institute of Psychiatry, School of Behavioral Sciences and Mental Health, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Tel: +98 (912) 8384456

E-mail: jalali.ah@iums.ac.ir

روان‌پژوهان ایرانی در «مجله‌های چاپ‌ولگر»

سید محمدحسین محمودی^۱، امیرحسین جلالی ندوشن^۱

۱. مرکز تحقیقات بهداشت روان، دانشکده علوم رفتاری و بهداشت روان، انستیتو روانپزشکی تهران، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی، تهران، ایران.

روان‌پزشکی در مجله‌های چاپ‌ولگر داشته‌اند [۱]. عده «نویسندگان مسئول» ایرانی ۱۶۰۱ نفر (۱۹/۴ درصد) بوده است؛ یعنی در مقالات تمام مجله‌های چاپ‌ولگر روان‌پزشکی جهان، نزدیک به ۲۰ درصد از «نویسندگان مسئول» ایرانی بوده‌اند [۱]. تعداد «نویسندگان همکار» ایرانی ۶۱۹۵ نفر (۲۳/۵ درصد) بوده است؛ یعنی بیش از ۲۳ درصد از تمام روان‌پژوهانی که نامشان به عنوان «نویسندگان همکار» در مجله‌های چاپ‌ولگر روان‌پزشکی جهان درج شده، ایرانی بوده‌اند [۱]. با در نظر گرفتن تعداد کل مقالات منتشرشده ایرانیان در مقایسه با سایر کشورها، اهمیت این اعداد برجسته‌تر نیز خواهد شد.

هم‌خوان با این نتایج، در پژوهشی با عنوان «میزان مشارکت دانشگاهیان ایران در مجله‌های ناشران متقلب در سال ۲۰۱۵»، مشارکت بسیار بالا گزارش شده و مبلغ پرداختی پژوهشگران ایرانی به مجله‌های متقلب برای فقط ۳۷۲ مورد از مقاله‌ها معادل ۱۱۳ هزار دلار برآورد شده است [۳]. در یک بررسی در سال ۱۳۹۲، «رفتار آیین‌نامه‌ای» (مانند گرفتن مجوز دفاع و ترفیع)، انگیزه اصلی ایرانیان از همکاری با مجله‌های متقلب اعلام شده است [۴]. به نظر می‌رسد بهبود آگاهی پژوهشگران ایرانی درباره گونه‌های نشر غیرمعتبر و پژوهش‌های بیشتر در این حوزه یک اولویت باشد.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

تمامی اصول اخلاقی پژوهش رعایت شده است.

حامی مالی

این بررسی در انستیتو روان‌پزشکی تهران بدون اختصاص بودجه به انجام رسید.

نتایج یک بررسی درباره «مجله‌های چاپ‌ولگر» حوزه روان‌پزشکی جهان در مجله لنست روان‌پزشکی بیانگر همکاری هزاران روان‌پژوه ایرانی با این نشریات است [۱]. در مجله‌های با دسترسی آزاد^۱، با تأمین هزینه‌های انتشار مقاله توسط خود نویسنده، امکان دسترسی رایگان به مقاله فراهم می‌شود؛ اما «مجله‌های چاپ‌ولگر»^۲ با استفاده سوء از این شیوه، هزینه را از نویسنده اخذ کرده و بدون داوری یا با داوری مخدوش، مقالات نامطمئن و ناپیراسته را منتشر می‌کنند. برخی محققین متناوباً فهرستی از مشخصات مجله‌های چاپ‌ولگر منتشر می‌کنند [۲]. وزارت بهداشت ایران نیز فهرستی از «مجلات نامعتبر و جعلی» ارائه کرده است.

گونه‌های دیگری از نشر غیرمعتبر نیز وجود دارد. «مجله‌های روده‌شده»^۳ نامی یکسان یا مشابه با مجله‌های معتبر برمی‌گزینند. بعضی نشریه‌ها شاخص‌های کیفی خود را بالاتر از آنچه هست گزارش می‌کنند^۴. برخی مجله‌ها هم اساساً وجود خارجی ندارند. «همایش‌های چاپ‌ولگر» نیز شناخته شده‌اند.

طبق گزارش منتشرشده در لنست روان‌پزشکی مجموعاً ۱۲۶ مجله چاپ‌ولگر روان‌پزشکی شناسایی شده که تاکنون ۶۹۲۵ مقاله روان‌پزشکی منتشر کرده‌اند؛ ۲۶۳۶۳ نویسنده از ۱۳۳ کشور در مقاله‌ها نقش داشته‌اند [۱]. تا سال ۲۰۱۹ مجموعاً نزدیک به بیست هزار بار به این مقالات، ارجاع علمی^۵ شده و شگفت آنکه ۹۲ درصد از این ارجاع‌ها، از نشریات موجه و گاه از نشریات بسیار معتبر (Lancet و Nature) بوده است [۱].

ایرانیان با بالاترین تعداد «نویسندگان همکار» و دومین رتبه «نویسندگان مسئول»، سهم چشمگیری در انتشار مقالات

1. Open Access
2. Predatory Journals
3. Hijacked
4. Misleading Metrics
5. Citation

* نویسنده مسئول:

دکتر امیرحسین جلالی ندوشن

نشانی: تهران، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی، انستیتو روانپزشکی تهران، دانشکده علوم رفتاری و بهداشت روان، مرکز تحقیقات بهداشت روان.

تلفن: ۸۳۸۴۴۵۶ (۹۱۲) ۹۸+

پست الکترونیکی: jalali.ah@iums.ac.ir

مشارکت‌نویسندگان

مفهوم‌سازی: امیرحسین جلالی ندوشن؛ تحقیق و بررسی:
سید محمدحسین محمودی؛ تحلیل: امیرحسین جلالی
ندوشن و سیدمحمدحسین محمودی؛ نگارش پیش‌نویس:
سید محمدحسین محمودی؛ ویراستاری و نهایی‌سازی: سید
محمدحسین محمودی و امیرحسین جلالی ندوشن؛ نظارت:
امیرحسین جلالی ندوشن، مدیریت پروژه: سید محمدحسین
محمودی.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان این مقاله تعارض منافع ندارد.

References

- [1] Omer J, Mohammed SH, Salih RQ, Kakamad FH, Mikael TM, Mohammed KK, et al. Predatory journals in psychiatry. *The Lancet Psychiatry*. 2019; 6(7):564-5. [DOI:10.1016/S2215-0366(19)30185-3]
- [2] Kakamad FH, Mohammed SH, Najjar KA, Qadr GA, Ahmed JO, Mohammed KK, et al. Kscien's list; a new strategy to hoist predatory journals and publishers. *International Journal of Surgery Open*. 2019; 17:5-7. [DOI:10.1016/j.ijso.2019.01.002]
- [3] Jamali Mahmoudi HR, Jashirehnezhadi F, Alimohammadi D. [Contribution of Iranians to journals published by predatory publishers in 2015 (Persian)]. *National Studies on Librarianship and Information Organization*. 2017; 28(3):8-92. http://nastinfo.nlia.ir/article_2117.html
- [4] Jamali HR, Javanfar S. [Publication of Iranian articles in blacklist journals; author's approach and motivations (Persian)]. *Rahyaft*. 2014; 24(56):61-71. http://rahyaft.nrisp.ac.ir/article_13552.html